

עפ"ג 3555/12/20 - מדינת ישראל נגד אריאל לאפ, אריאל הלל אדרי

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

15 דצמבר 2020

עפ"ג 3555-12-20 מדינת ישראל נ' לאפ ואח'

בפני כב' הנשיא רון שפירא

מערכת

נגד

משיבים

מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז חיפה פלילי

1. אריאל לאפ ע"י ב"כ עו"ד יניב אביטן (סנגוריה ציבורית)
2. אריאל הלל אדרי ע"י ב"כ עו"ד עמיקם שוחט (סנגוריה ציבורית)

החלטה

הרקע לבקשה וטענות הצדדים:

לפני בקשה לעיכוב ביצוע אשר הוגשה יחד עם ערעור המדינה על גזר דינו של בימ"ש השלום בחדרה (כב' השופטת רקפת סגל מוהר) שניתן ביום 22.10.2020 בת"פ 51379-10-19. הערעור מופנה, בין היתר, כנגד החלטת בימ"ש קמא בדבר אי הרשעתם של המשיבים.

לבימ"ש קמא הוגש בתאריך 29.10.19 כתב אישום נגד המשיבים, המייחס להם עבירות של ניסיון לקבלת דבר במרמה לפי סעיפים 415 רישא + 25 + 29 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") והתחזות כאדם אחר לפי סעיף 441 רישא + 29 לחוק העונשין. על פי המפורט בעובדות כתב האישום, עובר ליום 11.12.18 סיכמו ביניהם המשיבים שמשיב 1 יגיש ביום 11.12.18 לבחינה עיונית לקבלת רישיון נהיגה בשמו ובמקומו של משיב 2, תוך שיזדהה במהלך הבחינה בכזב ובכוונה להונות, כמשיב 2, זאת במטרה שההצלחה בבחינה תיזקף לזכותו של המשיב 2. בהתאם לסיכום, ביום 11.12.18 הגיע המשיב 1 למרכז הבחינה של משרד הרישוי בחדרה, כאשר בידיו תעודת הזהות של המשיב 2 ובקשה לקבלת רישיון הנהיגה על שם המשיב 2. המשיב 1 ניגש אל פקידת הקבלה של מרכז הבחינה והציג עצמו כמשיב 2 בכך שמסר לידה את תעודת הזהות ואת הבקשה וביקש להיבחן בשם משיב 2. פקידת הקבלה הבחינה כי התמונה בתעודת הזהות אינה של המשיב 1 והזמינה למקום משטרה.

בתאריך 15.01.2020 הודה משיב 1 בעובדות כתב האישום. באותו מועד הודה משיב 2 בעבירה של ניסיון לקבלת דבר במרמה, אך טען באמצעות בא כוחו, כי בנסיבות העניין לא מתגבשת בעניינו עבירה של התחזות לאחר, גם לא מכוח דיני השותפות. במעמד זה ביקשו ב"כ המשיבים שלא להרשיעם, אלא להפנותם לשירות המבחן לקבלת תסקירים, שיבחנו, בין היתר, את שאלת ההרשעה. בימ"ש קמא רשם בפניו את הודאות המשיבים והפנה אותם לקבלת תסקירים בטרם הכרעה וכן הורה לצדדים להתייחס בכתב לטענתו המשפטית של המשיב 2. לאחר קבלת טיעוני הצדדים, ביום 30.03.20 ניתנה החלטת בימ"ש קמא לפיה אין זה נכון לראות במשיב 2 כמי שביצע עבירה של התחזות כאדם אחר.

עמוד 1

תחת זאת נקבע כי משיב 2 ביצע עבירה של סיוע להתחזות כאדם אחר לפי סעיפים 441 רישא + 31 לחוק העונשין לצד עבירה של ניסיון לקבלת דבר במרמה.

לאחר קבלת התסקירים ולאחר שמיעת טיעונים לעונש בתאריך 22.10.20 ניתן פסק דינו של בימ"ש קמא במסגרתו נמנע מהרשעת המשיבים והטיל על כל אחד מהם צו של"צ וחתימה על התחייבות. כאמור, המדינה הגישה ערעור על גזר הדין וכן בקשה לעיכוב ביצוע עונש השל"צ אשר הוטל על המשיבים.

לטענת המבקשת/המדינה, על מנת שלא לפגוע ביכולת ביהמ"ש ליתן החלטתו האם לקבל את הערעור מטעם המבקשת, יש מקום להורות על עיכוב ביצוע עונש השל"צ שהוטל על המשיבים, שאם לא כן, ידון הערעור לאחר תחילת ריצוי העונש או חלקו באופן שמגביל את שיקול דעתה של ערכאת הערעור. כן נטען כי הדיון בערעור קבוע לעוד כשלושה שבועות ומדובר בתקופה קצרה שאין בה כדי לפגוע בשיקום המשיבים. המדינה טוענת כי בניגוד לטענת המשיבים היא מערערת גם על צו השל"צ שהוטל ולא רק על אי הרשעתם של המשיבים.

המשיבים מבקשים לדחות את הבקשה. לטענתם המדינה כלל אינה מבקשת במסגרת הערעור להתערב בעונש השל"צ והערעור נסב על אי הרשעת המשיבים. כן נטען כי בימ"ש קמא גזר את העונש בהתאם לרף התחתון שנטען על ידי המבקשת ולכן אין מקום להחמיר בעונש. נטען כי מדובר בשני בחורים צעירים שעשו מעשה קונדס ברגע של שטות ומבקשים להשתקם ולהמשיך בחייהם. נטען כי עיכוב ביצוע העונש יפגע בלימודיהם ובגיוס לצבא של המשיב 2. כן נטען כי דחיית הבקשה לעיכוב ביצוע לא יהיה בה כדי לגרום מטענות המדינה בהליך העיקרי או כדי לכבול את ההרכב שידון בערעור עצמו.

דין והכרעה:

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים הגעתי למסקנה כי בנסיבות העניין יש לקבל את הבקשה לעיכוב ביצוע.

"ככלל, אין בהגשת ערעור כדי לעכב את ביצוע ההחלטה נשוא הערעור. על המבקש עיכוב ביצוע להראות כי סיכויי ערעורו טובים וכי מאזן הנוחות נוטה לטובתו, במובן זה שאם תדחה בקשתו יתעורר קושי להשיב את המצב לקדמותו ככל שיתקבל הערעור (ע"פ 5338/17 משה אבוטבול - ראש עיריית בית שמש נ' פיליפ, פסקה 15 (4.9.2017)). נקבע כי בין השיקולים לבחינת הבקשה מתקיימת "מקבילית כוחות" - חוזקו של שיקול אחד לטובת עיכוב ביצוע ההחלטה עשוי להטות את הכף על אף חולשתו של שיקול אחר, כאשר עיקר המשקל מושם על השיקול בדבר מאזן הנוחות (ע"א 8374/13 אי.פי.סי טכנולוגיות ייבוא ושיווק בע"מ נ' Geo Vision Inc. (חברה זרה), פסקה 14 (10.3.2014); ע"א 3343/17 יקבי ירושלים אגודה חקלאית שיתופית בע"מ נ' אנטיפוד השקעות בע"מ, פסקה 21 (1.8.2017))."

ע"פ 7500/19 אורית אור רז נ' עמינח תעשיות רהיטים ומזרונים בע"מ (11.12.2019).

במקרה זה, יש לקבל את בקשת המבקשת לעיכוב ביצוע לאור העובדה שמדובר בעיכוב לפרק זמן קצר. מאחר

שהדחיה המבוקשת היא לפרק זמן קצר, קשה לראות בעיכוב לפרק זמן לא ממושך כפגיעה של ממש במשיבים. הערעור נקבע לשמיעה למועד קרוב (07.01.2021) ולכן העיכוב לא יארך זמן רב כלל. בנסיבות אלה נוטה הכף לכיוון היענות לבקשת המדינה, זאת ללא צורך להיזקק לשאלת סיכויי הערעור [ראו לעניין זה ע"פ 5834/19 מדינת ישראל נ' פלוני (18.09.2019)].

ער אני לקושי שעלול להתעורר מעיכוב הביצוע בשים לב למועד הגיוס המתוכנן של המשיבים (או לפחות המשיב 2). עם זאת אין בכך, ותוך איזון של כל הנתונים הנדרשים, כדי להצדיק את ביצוע השל"צ לעת הזאת, באופן שיכבול את ידי ערכאת הערעור בבואה לדון בערעור.

אשר על כן, לאור המפורט לעיל, הנני נעתר לבקשת המבקשת/המדינה ומורה על עיכוב ביצוע עונשי השל"צ שנגזרו על המשיבים, זאת עד למתן החלטה בעניין זה במסגרת הערעור. מובהר כי העונשים האחרים שנגזרו על המשיבים יעמדו על כנם ואינם מעוכבים.

אוסף עוד כי פתוחה הדרך בפני ב"כ המשיבים בערעור לפנות בבקשה להקדמת מועד הדיון בערעור. חזקה שאם תוגש בקשה היא תיבחן ע"י בית המשפט ויש להניח כי המדינה תסכים להעריך לדיון מוקדם יותר, ככל שתוגש בקשה.

ניתנה היום, כ"ט כסלו תשפ"א, 15
דצמבר 2020, בהעדר הצדדים.
רון שפירא, נשיא